

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Avgvstinvs Ep. 28. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

abijt. Lectum farmenta sternebant, cervicem lap-
 sis fulciebat molle semper castitati pulvinar. Ca-
 pit omniaque in mensâ panis, cella fons fuit. Cal-
 ceinulli, vestis ei unica, præter cilicinam, quâ
 pectus ita astringebat, ut sanguis expressus in sa-
 niem abiret; sed hac illa formosissima Superis vi-
 debatur. Interea primo manè sacris aderat, reli-
 quum diem visendis ægris, & rogandâ, quam pau-
 per in pauperes erogaret, stipe non malè combure-
 bat. Mortis diem à cælo edocta cum à matre filia
 memosynon expeteret, calceos suos illa promisit.
 Et nimitū ajebat hæc, illos, quos nullos habes? imò,
 illa, quos mors donabit. Et ecce dum defunctam
 intueatur filia, videt tenissimis membranis calcea-
 tam. Detracta ea spolia salutem morbidis plurimis
 tulerunt. Ex quid jam dubitas virtus ad cælum
 etiam per medias spinas currere, quando contra
 has te cælum calceabit? Ex Ferrar.

*Quàm præclara possessio sit humilitatis, ii no-
 runt, qui jugum illius ferre non erubescunt. Nudus
 & sine calceis ingredi potius elige, quàm humilita-
 te spoliari: nam humilitatis studiosos Deus ipse pro-
 tegit atque defendit. S. Ephrem de vit. spirit.*

S. AVGVSTINVS EP. 28. Augusti.

AVGVSTINVS ubi manus Deo & D. Ambrosio
 dedit, in Africam redux & sacerdos primùm,
 mox Pontifex Hipponensis factus, patrem se Ca-
 tholicis omnibus, hostem hæreticis acerrimum
 exhibuit, quorum manus divino præsidio sepius
 erasit. Mores improbos suorum liberimè pro-
 concione carpsit, illorum præsertim, qui sacris vel
 a principio non adescent, vel ante finem subduce-
 rent sese; quiq; non Deo loqui in templo, sed
 ho mini-

hominibus confabulari consueffent. Mensa epulæ frugalis erat, & vasis vel ligæis vel testaceis superba, quoslibet hospites admittebat, si illos excipias, quos ascripti hi versiculi proscribent:

*Quisquis amat dictis alienam rodere vitam
Hanc mensam veritam noverit esse sibi.*

Supremum æger Davidis carmina, quæ à penitentiâ nomen habent, parietibus cubiculi inscribitivoluit, interque earum commentationes mortem sanctissimè obivit, & Ecclesiæ hereditatem amplissimam eloquentiam suam & profundissimam doctrinam reliquit; illud puto iuuentuti legavit, quod in libr. XXII. de civit. Dei c. 8. narrat; matrem scilicet filios immorigeros diris devorasse; vota cælum audisse, & illos vagos, & horrendæ omnium membrorum concussionis tremebundos orbem pererrasse; ex his denique duos ad aram D. Stephani sibi redditos esse. Superi! si improba mater in improbos filios tantum potuit, eheu! Mariani, quid in immorigeros MARIA MATER poterit! Ex vitâ & ipsius D. Augustini libri.

Se terrenos parentes tanto affectu diligimus, qui parvo tempore pro nobis sustinuerunt labores, quæ celestis pater magis amandus est, qui pro nobis crucifixus est? Nam quidquid parentum nostrorum circa nos fuit obsequium, eius est beneficium. S. Aug. l. de salut. docum.

DECOLLATIO S. IOANNIS BAPT.

29. Augusti

Natalitias hoc die Herodes epulas dedit, quæ rectius funebres vocabimus. Aut enim mulas, aut istas sol fugit, quas sanguine humano beati nimium nobili crudelitas condivit. Nam cum ad reliquas mensæ illecebras filia etiam accessisset.